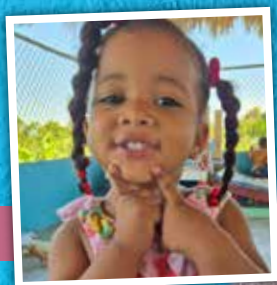

BARN I NÖD

INSAMLINGSSTIFTELSEN SVENSK INTERNATIONELL BARNHJÄLP

Nr 5/24 - Årgång 53

SID 4

SID 6

 swish®
123 900 5752

Besök oss gärna på
www.barninod.com

Din gåva gör skillnad!

SOM FADDER ÄR DU MED

OCH FÖRÄNDRAR LIV!

Vill du vara med?

Att bli fadder innebär att du med en regelbunden gåva hjälper ett litet barn. Gåvan skickas direkt till det hem eller den grupp där barnet finns och kommer alla till del – ett så kallat kollektivt fadderskap.

Fyll i talongen på sidan 9 och skicka till oss – eller skicka ett mail till info@barninod.com och tala om vilka önskemål du har samt hur mycket du vill ge. Har du frågor om fadderskap, ring oss gärna på tel 0760-20 11 32.

www.barninod.com

Tack till er alla

- era gåvor gör skillnad...

Nu har jag arbetat i över 18 år som direktor för Barn i Nöd och ibland är det så fint när man får en rejäl påminnelse varför vi gör detta arbete, bland barn och familjer på olika platser i världen. Den påminnelsen fick jag verkligen när jag under september månad befann mig i Manacapuru i Brasilien. Jag mötte en man på 28 år som berättade att han varit ett av barnen som åt soppa varje dag på Kärlekens Hem när han växte upp. Han berättade att han aldrig glömt vad han fick lära sig där. Han tog med sig det ut i livet. Även om han sen, som han sa; ”gjort mycket dumt”, så var han nu tillbaka i Manacapuru och var nygift och lycklig. Hans syskonbarn är nu de som äter och är med i aktiviteterna på centret. De var allesammans så tacksamma.

För mig var det otroligt rörande att få stå där och lyssna in vad Kärlekens Hem betytt och betyder för denna familj. En plats som är en fast punkt för så många, som annars inte hade varit säkra på att få mat för dagen. En plats där barnen får hjälp att klara av skolan och där de kan få stöd och hjälp av olika slag.

Även under mitt besök i Dominikanska Republiken blev jag påmind om hur viktigt Hannacentret är. Jag träffade Angelica, som nu är 22 år gammal. Jag kommer ihåg henne som en väldigt aktiv och påfrestande ung tonåring. Nu är hon gift, har två barn som kommer till Hannacentret och hon läser till sjuksköterska. Aracelis, som är förestandare för centret, har hela tiden funnits där och stöttat och hjälpt på många olika sätt. Det är härligt att se när dessa barn växer upp och går vidare i livet. Att de förstår att möjligheten finns att studera och få ett bättre liv.

Jag mötte ju även andra som det inte gått lika bra för. Där dessa unga vuxna helt saknar kraft att ta sig ur misär och svårigheter. Men även några av dessa tjejer har fått barn och barnen kommer nu till Hannacentret. Kanske ska dessa barn få kraft och möjlighet att bryta sig ur missmod och misär och kunna förändra livssituationen. Det är därför Hannacentret finns där och personalen är fantastisk i att se dessa barn och de lägger mycket arbete och möda på att hjälpa dem. Du kan läsa mer om våra projekt i Brasilien och Dominikanska Republiken i denna tidning.

Jag är så tacksam för att Barn i Nöd får vara med och göra skillnad för så många barn på olika platser runt om i världen. Utan er, alla våra kära och trogna givare, hade det inte varit möjligt! Så ett stort TACK vill jag skicka ut till er alla från alla dessa barn och familjer som vi hjälper! Glöm aldrig att Du är med och gör skillnad med de gåvor Du ger! Gud välsigne Dig!

Jag vill också passa på att önska er alla en riktigt GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR!

Karin Johansson

Hannacentret

I mitten av september landade jag, tillsammans med Marta Rodrigues, på flygplatsen i Santo Domingo. Marta, som bodde här i drygt 4 år och startade upp arbetet på Hannacentret, var överlycklig över att nu vara tillbaka igen. Vi blev mötta av Aracelis och pastor Nelson denna varma och soliga dag i Dominikanska Republiken. Luftkonditioneringen i bilen fungerade inte, så vi körde med öppna rutor genom huvudstaden och sen vidare på motorvägen i cirka 15 mil tills vi var framme i Proyecto 4 som ligger någon dryg mil utanför Ázua de Compostela på sydkusten.

Då vi denna gång skulle bo hemma hos Aracelis, som är föreståndare för Hannacentret, fick vi nära till centret och kunde promenera dit för att vara med barnen på dagarna. Det är lite annorlunda att bo hemma hos någon, men man får ju en bättre känsla över hur livet är. Vi blev in kvarterade i en av dottrarnas rum och vi sov med öppna fönster och med fläktar som stod och blåste rakt på oss. Det var ändå varmt, då temperaturen låg runt 28–30 grader, även på nätterna. Dagarna var väldigt varma med dryga 35 grader och man var tacksam de gånger man kunde ställa sig framför en fläkt och få lite svalka.

Följande morgon promenerade vi bort till Hannacentret för att träffa alla de små barnen. På förmiddagarna är det drygt 50 barn i åldrarna 2–5 år som kommer för att delta i aktiviteterna. Det är som en slags förskola, då barnen får börja bekanta sig med bokstäver och siffror och att vara med i gruppaktiviteter. En mycket viktig del är också lunchen som serveras innan barnen går hem för dagen.

Nu var det många nya barn som vi inte träffat tidigare, men det fanns också en del vi kände igen sen förra årets besök. Speciellt var det de två små tjejerna Abigail och Alma, som vi mycket väl kom ihåg från förra året. Fyra år gamla och bästa kompisar. De hjälper gärna till med olika saker som ska göras och hjälper dem som är yngre.

Jag hade fått med mig många små hemstickade mössor från Sverige som jag delade ut till barnen. Förra året hade jag med mig några stycken och då barnen nästan slogs om dem, så hade jag nu med mig så det räckte till alla. Så uppskattat, men inte så lätt att sätta på mössorna på de små tjejernas huvuden då de har så många tofsar och flätor.

Det fanns en ung kille som hjälpte till med barnen. Jag såg hans stora leende, där han gick runt och bar på en liten pojke, som är son till en i personalen. Men jag förstod att han hade något funktionshinder och jag fick snart veta att Ángel, som är 17 år gammal, var både döv och stum. Men han var fantastisk med de små barnen och hjälpte till med allt han kunde.

Ángel bor med sin mamma, styvfar och två bröder i Proyecto 4. Han har haft det svårt ända sen han var liten då han utsattes för mycket mobbning, på grund av sina funktionshinder.

Han har alltid velat studera, men eftersom det inte fanns någon lämplig skola för honom i Proyecto 4, flyttade han till sin moster där det fanns en specialskola. Tyvärr så misshandlade mostern honom både fysiskt och psykiskt, så han var tvungen att sluta i skolan och flytta hem till sin mamma. Eftersom det inte fanns en lämplig skola där för honom att gå i blev han en ledsen och deprimerad ung man. Han ville gå i skolan och studera.

Men efter en tid började han komma till Hannacentret. På centret hittade han kärlek och glädje i livet. Ángels situation har sen förändrats varje dag och Aracelis är mycket glad över att se förvandlingen i hans liv. Nu är han återigen en glad, hårt

arbetande ung man. Han interagerar med alla, hjälper till där det behövs och är väldigt aktiv. Aracelis hoppas att Ángel en dag ska kunna få sin dröm uppfylld med att kunna studera, lyckas i livet, arbeta och få en fin familj.

På eftermiddagarna, vid halv femtiden, börjar de äldre barnen komma till centret. De har hela dagen varit i skolan, men måndag till torsdag kommer de efter skolans slut till centret för att tillbringa runt två timmar där. De får hjälp att klara sina skoluppgifter och att arbeta med det som de har svårt för. Lärarna i skolan säger att de ser stor skillnad på vad barnen klarar och kan, när de finns med på Hannacentret, än de andra barnen som inte gör det.

När Marta och jag är där på besök brukar det också dyka upp äldre tonåringar som kommer för att träffa framför allt Marta. Det är barn som hon haft mycket kontakt med genom åren och som nu växt upp och det är så roligt att få fortsätta följa dem och se hur det går för dem i livet. Det är också flera av de små barnen som nu finns på centret, vars mammor tidigare varit med på Hannacentret. Angelica är en av de tjejerna som jag så väl kommer ihåg från det att hon var tonåring. Hon var en av de mycket aktiva och ”jobbiga”, men alltid med en glimt i ögat. Nu är hon mamma till två barn som kommer till Hannacentret och hon studerar för att bli sjuksköterska. Det är så härligt att se när det går bra för dem i livet.

Det är också så fint att se vilken auktoritet föreståndaren Aracelis har, men samtidigt har hon det mjukaste hjärta för barnen. Hon ser alla och alla barnen kommer och kramar om henne när de kommer för dagen. Både jag o Marta reagerade på att barnen har blivit mycket mer tysta och de lyssnar mer när de har sina samlingar. Förr var det nästan omöjligt att få tyst på barnen, men nu är allt lugnare. Vi sa det till Aracelis och hon höll med. Vi frågade vad det kom sig och hon svarade att det är många böner till Gud och de hade fått bönesvar!

De sex kvinnorna som arbetar på Hannacentret gör ett fantastiskt jobb. Jag beundrar dem verkligen för att de dag in och dag ut, för en liten peng,

lägger ner så stor kärlek och energi på att hjälpa alla dessa barn. För jag förstår att det ofta är tufft och barnen lever inte under lätta omständigheter. Barnen har alla olika hemsituationer och det tar sig olika uttryck. Många av dem känner inte att de är sedda och älskade hemma. Men personalen fortsätter ge av sig själva för att visa på ett annat liv och omsluta barnen med kärlek och vänlighet. De två yngsta i personalen är Karla och Nicole som själva varit med på Hannacentret som barn och tonåringar.

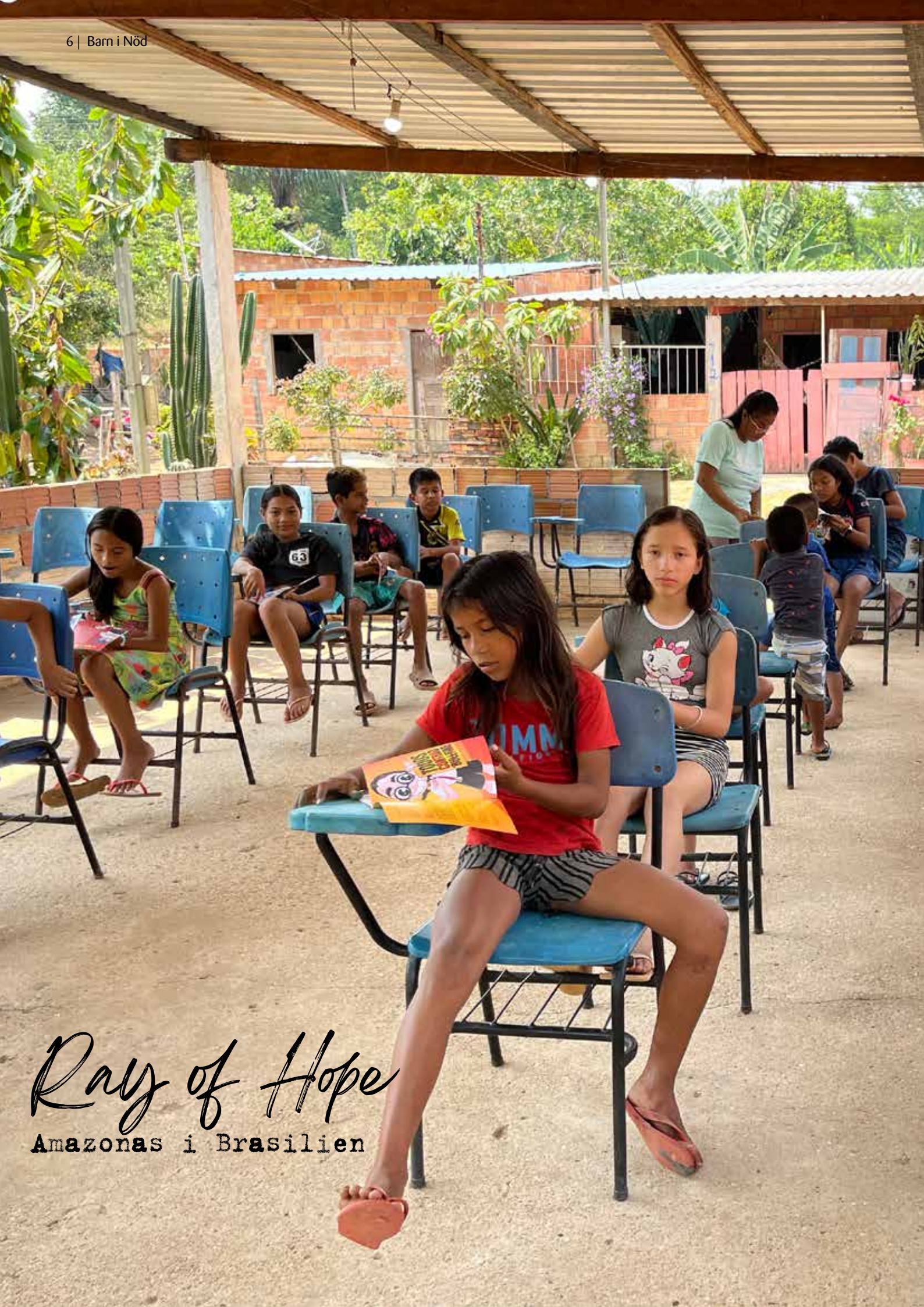
Det känns viktigt att ge personalen en uppmuntran, så en kväll brukar vi åka till en pizzeria inne i Ázua och bjuda dem på middag där. Det är alltid lika uppskattat och de klär upp sig för att få några timmar med pizza och glada samtal.

Innan det var dags att lämna Hannacentret för den här gången, var det också en av deras födelsedagsfester på programmet. Det var Marta som började med detta att fira barnen som fyllt år det senaste kvartalet. Denna gång var det ett trettio-tal barn som fick komma fram och få en present och bli firade. För många av dem är detta det enda firandet av deras födelsedag. Det betyder väldigt mycket för dem och uppslutningen att komma på firandet är mycket stort.

Hannacentret är en plats som är väldigt viktig för barnen i Proyecto 4. När man hör om Dominikanska Republiken så tänker ju de flesta svenskar på sol, stränder och fina hotell. Men det livet finns det inget av här i dessa små och fattiga samhällen på sydkusten. I stället präglas livet för de allra flesta av svårigheter och problem av olika slag. Det var detta jag såg första gången jag kom till detta område. Jag mötte barn som inte hade respekt för någon och som var arga och slog varandra. Att nu se hur livet förändras för barnen på Hannacentret är fantastiskt. Barnen har en plats där de får kärlek och de möter vuxna som ser dem och finns där för dem. Hannacentret fyller verkligen en viktig funktion för barnen i Proyecto 4.

Karin Johansson

Ray of Hope

Amazonas i Brasilien

Under september månad befann jag mig återigen i Manaus. Jag besökte våra olika platser och hade förmånen att få arbeta tillsammans med mina vänner i Ray of Hope under några veckor. Det är alltid lite som att komma hem för mig när planet går ner för landning på flygplatsen i Manaus. Jag vet att den varma luften kommer slå emot mig så snart jag kommer utanför flygplatsen och det är en rätt så härlig känsla. Det är nu precis tjugo år sen jag för första gången åkte dit för att arbeta med Ray of Hope i byarna utmed floderna.

Under Ray of Hope ligger också våra projekt Kärlekens Hem i Manacapuru och Lyckliga Barn i Autazes. Ray of Hopes bas ligger i Manaus och kontoret är öppet för besök två dagar i veckan och för övrigt finns personalen tillgängliga på telefon. Det är många som ringer för att på olika sätt få hjälp och stöd och man gör sitt bästa för att finnas där för den som behöver hjälpen.

São Sebastião

Luzinete Peres, som är direktor för Ray of Hope, har ett stort hjärta för barnen med olika funktionshinder och hon besöker dem varje månad. Ett annat av hennes hjärteprojekt finns i São Sebastião, som ligger på andra sidan floden Rio Negro sett från Manaus.

Luzinete har jobbat med kvinnorna där och lärt dem sy, virka och göra andra saker de kan sälja och på så sätt få en liten inkomst. Den här förmiddagen när Gloria och jag kom dit på besök var redan Luzinete, Fran och Vitoria i gång sen på tidigare på morgonen med olika aktiviteter. När Gloria presenterade mig sa hon att jag har ett yrke som också de har. Kvinnorna gissade och kom fram till sömmerska. För sömmerska jobbade jag som i många år innan jag började arbeta för Barn i Nöd. Så jag fick där en stående inbjudan att komma dit och lära dem lite mer, vid tillfälle. Jag fick också möjlighet att säga något till kvinnorna som var samlade och det känns alltid lika fint att få uppmuntra dem med några ord, mitt i den vardag där de befinner sig.

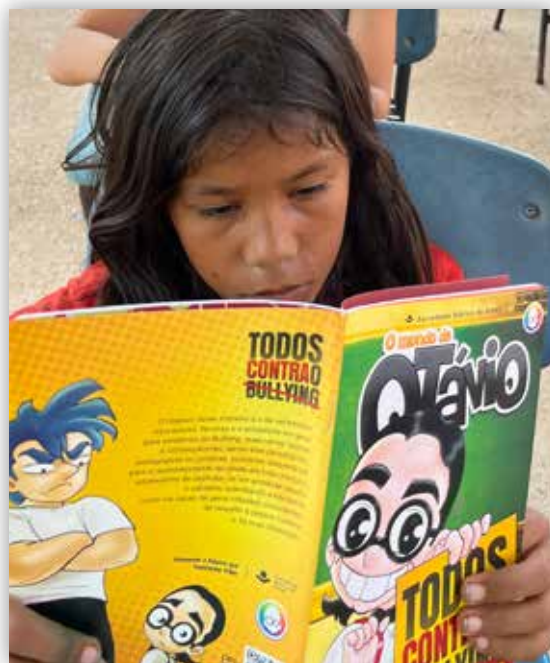
Efter samlingen skickade Luzinete iväg Gloria, Fran och mig på hembesök. Alla vill ha besök, men tre var utvalda för denna gång. Det andra huset vi kom till var lite speciellt. Kvinnan vi besökte kände jag igen sen tidigare besök i São Sebastião. Vi hjälpte henne för många år sen, då de fyra barnen var små och hon hade blivit övergiven av sin man. Hon bodde då i ett hus med presenningar som väggar. Nu hade hon byggt sig ett enkelt litet hus.

När vi hade pratat en liten stund frågade Gloria henne om vi fick be för henne innan vi gick vidare. Då började kvinnan gråta. Hon berättade att det var en sak som var väldigt svårt just nu. Det var att hennes äldsta dotter, som hade studerat, nu nästan var klar med sin utbildning. Det var dags för examen, men det kostade pengar. 400 reals (ca 800 kr) som hon inte hade. Om man inte betalade denna avgift så kunde dottern inte ta examen med sina klasskompisar. Då kändes det fantastiskt att kunna säga till henne att du får dessa 400 reals från mig. Jag hade fått med mig en summa pengar från kvinnorna på Torsdagsträffen hemma i min kyrka på Hönö, som jag kunde använda till lite speciella saker, och detta var verkligen en sådan sak.

Kvinnan ropade på sin dotter och vi berättade för henne att hon skulle få pengarna hon behövde för att kunna ta sin examen. Först stod hon bara där helt tyst, hade nog svårt att ta in vad som hände, men sen sken hon upp och uttryckte sin stora tacksamhet.

Autazes

Jag åkte också till Autazes för att besöka barnen på centret Lyckliga Barn under ett par dagar. Av olika olyckliga omständigheter har en person som var med i början då Irma Rose började bygga upp centret, nu gjort anspråk på byggnaden. För att inte ställa till med massor av problem för dem som bor och arbetar där, har vi för tillfället fått lämna över byggnaden i hans händer. Det har med politik och makt att göra. Så allt vi kan göra just nu är att be och hoppas att byggnaden så småningom kommer tillbaka till oss. Mannen säger att

byggnaden ska användas för barnens räkning, men fortfarande har vi inte sett något hända där... Men vi hoppas på att det framöver kommer att ordna upp sig så att centret kommer till rätt användning igen.

Vår största oro var barnen, men vi har ett fint samarbete med Life Impact Brazil. Life Impact har ett mycket fint och växande arbete bland barnen i Autazes. De fortsätter att se efter våra barn, som de känner väl då de arbetat utifrån vårt center de senaste två åren. Känns gott att vi har det fina samarbetet och att vi fortsätter arbetet bland barnen i Autazes, fast just nu på ett litet annorlunda sätt än tidigare.

Manacapuru

Jag besökte Kärlekens Hem vid ett par tillfällen den här gången. En dag promenerade vi runt i området för att besöka några av barnen i deras hem. Först besökte vi ett hus och pratade med en mamma och hennes barn. De bodde nedanför trappan där allt skräp slängs... tänkte tillbaka på när jag för första gången besökte denna plats för 16–17 år sen. Då fanns det inte så många hus där, men annars är det inte mycket som förändrats. Det är fortfarande mycket skräp, söndriga trappor och de små enkla husen ligger tätt. Det är också ett område där det finns mycket droger och kriminalitet. Inget ställe där jag fritt skulle kunna gå omkring efter mörkrets inbrott.

Vi stannade en stund hos den första familjen och pratade med mamman och hennes barn och sen bad vi för familjen, innan vi gick vidare till nästa hus vi skulle besöka. Men på vägen dit mötte vi några av våra barn utanför ett hus. Vi stannade till och pratade med dem. När vi stod där kom en man i 30-års åldern ut ur huset och anslöt. Han berättade för oss att han också var ett av barnen som tidigare kommit till Kärlekens Hem. Jag frågade om han kom ihåg mig och det gjorde han.

Då dök hans syster upp och berättade att hon också varit där och ätit soppa som barn. De berättade minnen och vi skrattade igenkännande. Deras mamma, som också bodde i huset, dök upp och hon berättade att alla hennes barn hade varit med på Kärlekens Hem och att soppan de fick då var deras huvudmåltider under uppväxten. Nu var det hennes barnbarn som fanns på centret. Och hon hade ett barnbarnsbarn som hon önskade snart skulle få komma dit.

Vi gick in i huset och så hade vi en sångstund och sen bad vi för familjen. Efteråt så ville den unge mannen säga något. Han var rörd och hade tårar i ögonen. Han sa att han aldrig någonsin glömmet det han fick lära sig på centret. Det var frö som såddes. Han hade sen lämnat allt och gjort många dumma saker, men det han fått med sig under de åren hade aldrig försvunnit. Det man som barn får lära sig på Kärlekens Hem, bär man med sig, sa han. Han var väldigt tacksam för det. Han sa också att om de behövde någon hjälp på centret av något slag, till exempel att bära saker så kunde de säga till honom. Han skulle gärna hjälpa till.

För mig var det så fantastiskt att stå där omgiven av olika generationer som vuxit upp med hjälpen vi under åren gett på Kärlekens Hem. En fin påminnelse om varför vi gör detta arbete och att det har så stor betydelse för dessa barn och deras familjer. Det var fylld av tacksamhet som jag sen reste tillbaka hem, efter många möten och fina upplevelser på våra olika platser i Amazonas.

Karin Johansson

Svarskort

Jaa! Jag vill bli fadder!

Varje månad bidrar jag med:

150 kr 200 kr 300 kr 350 kr _____ kr

Välj ändamål till höger på talongen!

Namn: _____

Adress: _____

Telefon: _____

Födelseår: _____

E-mail: _____

Skicka till: Barn i Nöd, Kungssportsavenyn 22, 411 36 Göteborg
...eller anmäl dig som fadder direkt via vår hemsida!

JAG VILL ATT **MITT FADDER-BIDRAG** SKA ANVÄNDAS TILL:

- Kollektivt fadderskap på _____
(fyll i vilket projekt)
- Barnhem för små barn i Kenya – Rangala
Privat fadderskap från 200 kr/mån

Vid upprättande av *Testamente*

...kanske du vill tänka på Barn i Nöd.

Genom testamentet kan Du då hjälpa barnen
även sedan Din dag på jorden är avslutad.

I samarbete med den juridiska digitaltjänsten Jurio kan du upprätta ett skräddarsytt testamente, **helt kostnadsfritt!**

Testamentet upprättas digitalt genom att du fyller i ett kort formulär online. Du får löpande rådgivning genom processen och bestämmer själv vilken summa du vill donera till oss. **Kom ihåg:** För att ett testamente ska bli giltigt måste det signeras för hand framför två samtidigt närvarande vittnen, som också ska underteckna testamentet. Jurio guidar dig genom hela processen. Läs mer på: www.barninod.com/stod-oss/testamente eller scanna qr-koden med kameran i din telefon.

I SAMARBETE MED BARN I NÖD

RESCUE MISSION SECOND HAND

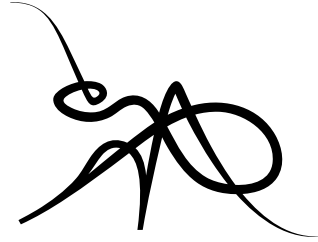
ÖPPET:

Onsdag 10-18
Lördag 10-15

Inlämning av saker:
tisdag-lördag 10-15

Hönekullavägen 7 i Mölnlycke (i f.d. bowlinghallen, nära bussterminalen och tåget.)
Tel. 031-401 410 • 0739-76 34 71

Tack alla våra annonsörer!

WALLENSTAM

Du missar väl inte vår hemsida?

www.barninod.com

"Ibland tror vi att det vi gör bara är en droppe i havet. Men havet skulle vara mindre utan den droppen."

Fastighetsförvaltning handlar om förtroende

Det har vi uppnått genom:

- Lång erfarenhet, kompetens och ansvar
- Korta beslutsvägar och personlig service
- Nätverk av specialkompetens

Det har gett oss gott renommé och nöjda kunder oavsett om uppdragen varit av teknisk eller ekonomisk art.

Vi ger Dig både ekonomiska och praktiska plusvärden, dvs en förbättring av fastigheternas förvaltningsresultat och värdetillväxt.

Välkommen att kontakta oss!

Opalen Fastighetsförvaltning AB
Box 530 98, 400 14 Göteborg
Besöksadress: Kungssportsavenyn 22
Tel 031-799 85 00
info@opalen.se • www.opalen.se

Snabb & enkel kommunikation

När du behöver hjälp med folder eller hemsida mm

www.lobsterlayout.se

Ge en gåva via Swish!

I samarbete med den juridiska digitaltjänsten Jurio kan du upprätta ett skraddarsytt testamente, helt kostnadsfritt!

KRISTIN

— FISKERI AB —

Ute i Göteborgs vackra norra skärgård ligger vår heminredningsbutik. Här kan du hitta det mesta som du behöver för ditt hem.

Varmt välkommen att göra ett besök - det lönar sig!

Hönö - 031-965738 - www.norgardens.com

UNIHOČ

Zone

Zii FreeBandy AB

MEDDELANDE KAN INTE LÄMNAS PÅ DENNA SIDA

DU VET VÄL OM ATT DU KAN FÅ SKATTEREDUKTION FÖR GÅVOR TILL BARN I NÖD?

För att vi ska kunna lämna in rätt uppgifter till Skatteverket måste vi ha ditt personnummer. Det finns en blankett på vår hemsida under fliken "Stöd oss", där du kan fylla i dina uppgifter och skicka in till oss, via post eller digitalt.

Skanna koden med
kameran på din mobil så
kommer du till blanketten!

HAR DU TÄNKT PÅ ATT GENOM SKATTEREDUKTIONEN KAN DU HÖJA DITT MÅNADSGIVANDE UTAN ATT DET KOSTAR DIG NÅGOT EXTRA?

Se exempel:

- Du ger 150 kr/mån och höjer till 200 kr/mån, vilket innebär att du kommer få tillbaka 50 kr/mån
- Du ger 300 kr/mån och höjer till 400 kr/mån, vilket innebär att du kommer få tillbaka 100 kr/mån
- Du ger 450 kr/mån och höjer till 600 kr/mån, vilket innebär att du kommer få tillbaka 150 kr/mån

Vi finns på flera
ställen runt vår jord!

www.barninod.se

BRASILIEN

Kärlakens Hem, Manacapuru

Lyckliga Barn, Autazes

Ray of Hope, Manaus

KENYA

Rangala Baby Home, Ugunja

THAILAND

BaanChivitMai, ChiangRai

DOMINIKANSKA REPUBLICEN

Hannacentret, Azua

ISRAEL

Neve Michael, Pardes Hana

INDIEN

Agape Child Centre, Perumbavoor

Padharhemmet, Padhar

Good Hope Blind Mission, Kottayam

Yrskeskola för flickor, Nagrakata

BARN
I NÖD

Gåva till Barn i Nöd

Tackkort önskas Ja Nej

Har du flyttat?

 Ny adress:

 90 SVENSK
 KONTO INSAMLINGS
 KONTROLL

Betalningsavsändare

«NAMN» «DNR»

«ADR_1»

«ADR_2»

«POSTNR» «ORT»

Från bankgirot (vid girering)

Belopp kronor

öre

Betalningsmottagare

BARN I NÖD

INSAMLINGSSTIFTELSEN SVENSK INTERNATIONELL BARNHJÄLP

Inbetalningsavgift
(ifylls av banken)

9 0 0 - 5 7 5 2

SKRIV ELLER STÄMPLA INTE I FÄLTET NEDAN - AVSETT FÖR MASKINELL LÄSNING

#

#

9005752 #45#

POSTTIDNING B

 Avsändare: Barn i Nöd,
 Kungssportsavenyn 22,
 411 36 Göteborg

 Skicka kupongen till: Barn i Nöd, Kungssportsavenyn 22, 411 36 Göteborg
 ...eller gör din autogiroanmälan direkt på vår hemsida - www.barninod.com

Autogiro

VILLKOR FÖR AUTOGIRO

Medgivande

Jag medger att uttag får göras från mitt angivna bankkonto för överföring av gåva via Autogiro till Barn i Nöd - Insamlingsstiftelsen Svensk Internationell Barnhjälp. Meddelande om uttag får jag på mina kontoutdrag från banken. Medgivandet gäller även om jag får annat kontonummer eller om jag byter bank.

Täckning

Jag kommer att se till att det finns täckning på kontot för att överföring ska kunna göras den sista varje månad.

Stopp av uttag

Jag kan lätt stoppa ett uttag genom att ta kontakt med banken eller Barn i Nöd senast 5 dagar innan förfallodagen.

Medgivande återkallas

Medgivandet gäller tills vidare. Om jag vill återkalla medgivandet gör jag det genom att kontakta banken eller Barn i Nöd. Medgivandet upphör då senast 5 vardagar efter det att banken/Barn i Nöd har fått min återkallelse.

Rätten att samarbeta adressuppgifter

Bankgirocentralen BGC AB har i uppdrag att sköta Autogirorutinen för bankens räkning. Jag medger därför att uppgifter ur bankens register om kontots adress får samarbeta med Bankgirocentralens register.

ANMÄLAN TILL AUTOGIRO

JAG ÖNSKAR ATT MIN GÅVA GÅR TILL:

 Fadderbarn Utbildning Katastrof- och hjälparbete Där det bäst behövs

JAG BIDRAR MED:

 150 kr/mån 200 kr/mån 500 kr/mån Annat belopp: kr/mån

Namn:		Ref.nr:
Adress:		
Postnr:	Ort:	Telefon:
Personnr: (obligatorisk uppgift)		
Bank:	Email:	
Bankkonto som pengar ska dras från (Clearingsnr, 4 siffror + kontonummer)		
Ort, datum:		
Namnunderskrift:		